

hederne for at tilvejebringe tekniske ændringer i boligsikringsordningen, således at reglerne blev lettere at forstå for brugerne og lettere at administrere.

Arbejdsgruppen har ved alle senere lovændringer søgt at efterleve denne målsætning, og der er ved de lovændringer, der er foretaget efter arbejdsgruppens nedsættelse, gennemført en lang række ændringer, der betyder lettelser i det administrative system.

Der er således gennemført en nyordning, der sikrer, at boligsikring til boligtagere i almindeligt udlejningsbyggeri i modsætning til tidligere beregnes efter én skala mod tidligere to, grænsebeløbet og husstandsindkomstbegrebet i loven er forenklet, en administrativ uhensigtsmæssig bestemmelse om forrentning af tilbagebetalingsbeløb i visse tilfælde er ophævet samtidig med, at udbetalingsreglerne i loven er ændret, således at det er tydeliggjort, at kommunalbestyrelsen i det enkelte tilfælde kan vælge, om beløbet skal udbetales til udlejer eller lejer.

For at undgå udbetaling af ganske små boligsikringsbeløb er ordningen ligeledes ændret således, at ydelser, der ikke overstiger 40 kr. pr. måned, ikke udbetales. Det skal dog bemærkes, at der dog fortsat, for så vidt angår boligtagere, der den 1. oktober 1974 modtog boligsikring efter de hidtidige regler, er mulighed for at udbetale boligsikring med beløb, der alene udgør 10 kr. månedlig.

Endvidere er hovedstadsområdet udvidet, således at kommunerne nu omfatter alle kommuner i de tre hovedstadsamter og dermed svarer til det hovedstadsområde, der anvendes i indenrigsministeriets lovgivning.

Endelig kan det nævnes, at visse overgangsregler nu er ophævet.

Der har således igennem de sidste år været et udbredt ønske om administrative lettelser inden for boligsikringsordningen, og disse ønsker har — som det fremgår — resulteret i konkret lovgivning.

Spørgsmålet om, hvilke forenklinger der vil kunne gennemføres for at opnå yderligere besparelser i administrativ henseende, må ses i lyset af, at langt de fleste boligsikringsadministrationer er tilknyttet EDB-systemet, hvorfor yderligere ændringer næppe i det væsentlige vil kunne bevirke større besparelser.

Ministeriet er imidlertid fortsat opmærksom på problemet og vil også ved fremtidige lovændringer have spørgsmålet om administrative lettelser for øje.

ad § 14.3.01.52.01. Rentesikring.

Spørgsmål 10:

„Rentesikringsbeløbet er beregnet ud fra en forudsætning om en effektiv rente på 14 pct. Hvor meget betyder en ændring på 1 pct. af den effektive rente?“

Svar:

Udgiften til rentesikring er i finansåret 1977-78 budgetteret til 885 mill. kr. Ændres forudsætningen om en effektiv rente på 14 pct. med 1 pct., vil det betyde en ændring i udgiften til rentesikring på ca. 10 mill. kr.